

Tað kundi verið so gott

Abba Showið savnaði sera nógv fólk á Vágsbøi, og hóast gott lag, frálíkt veður og eitt sera flott show, góðar tónleikarar og serstakliga pen og væl syngjandi fólk, so varaði nærum ein tími, áðrenn veruligt lív kom í fjøldina,

og tá var næstan ov seint.

Hóast bólkurin spældi fleiri av heilt stóru hittunum, so sum “Money, Money, Money”, “Fernando” og “Take a Chance on Me” so var skráin ov nógv merkt av friðaligum lögum, og lögum, ið

fólk kanska ikki kendu heilt so væl. Tá ljóðmaðurin valdi at hava ljóðið sera spakuligt fyrsta tíman, so fór luftin úr ballónini. Ikki nokk við, at ljóðið var spakuligt, ljóðblanding var eisini sera hvast, við lítlum botni.

Men eftir ein góðan tíma tykist tað, sum ljóðmaðurin hevði funnið volumu-knøttin og í lögnum “Dancing Queen”, “Mama Mia”, “Gimme Gimme” var gott lív í frammanfyri pallin. Hetta var tó ov seint til at fáa allan

Vágsbø við. Sum ummælari sat eg við kensluni av, at hetta kundi verið so gott, men gjørdist bara heilt ok. Eg føldi stutt sagt ikki diskoið í mínum æðrum.

Malplaceraður poppur

Hóast eg møguliga eri ógegnigur, tí lítlastyrin syngur í bólkinum, fari eg kortini at ummæla Faroe 5. Orsøkin er heilt einkult, at tær so dyggiliga hava uppiborið tað, eftir eina rimmar framfærslu tíðliga leygardagin

UMMÆLI

Sveinur Dam
sveinur.dam@gmail.com

Vágsbørur var leygardagin karmur um eitt poppshow, ið telist millum mest gjøgnumførdu framfærslurnar á Summar Festivalinum í ár. Tað var stórt spell, at ungu genturnar vóru settar á so tíðliga um dagin, tí orkan á pallinum og tónleikurin høvdu uppiborið eina betri fjøld, enn hana, ið var á Vágsbø leygardagin klokkan 15. Framfærslan var so mikið góð, at eg freistist at kalla hana fyri at

vera á altjóða støði. Í øllum førum á hægri støði, enn okkurt av altjóða nøvnum á festivalinum.

Frálík framfærsla

Faroe 5 hava tikið seg ótrúliga nógv framm hetta síðsta árið, og tað, sum kundi verið eitt ordiligt hæddarpunkt fyri bólkin higartil, gjørdist eitt lítið vónbrot, tí fjøldin á Vágsbø var bæði lítill og merkt av timburmonnum, tá ungu genturnar, saman við Thor Simonsen og bólki, leveraðu eina einastandandi gjøgnumførda framfærslu. Genturnar sungu reint, koreografiin riggaði sera væl, og við Henning Nicodemussen á trummum og Leivi Thomsen á gítar, gjørdist talan um eina livandi, pumpandi framfærslu. Eisini Kári Jacobsen var við á pallinum, har hann tók sær av tangentunum.

Undirmettur poppur

Løgin hjá Faroe 5 hava verið

heilt nógv frammi, og fólk flest kunnu syngja við til tey flestu. Hetta átti at verið nóg góð orsök til at sett tær á skrána seinni um kvøldið, tí poppur av tí slagnum, sum tær spæla, egnar seg ikki at

blíva framfærður tíðliga um dagin, áðrenn flestu festivalgestirnir eru vaknaðir. Um fyrireikarnir hugsa um børnini, tá teir seta Faroe 5 so tíðliga um dagin, so má eg siga, at teir undirmeta tónleikin hjá

teimum, tí talan er hóast alt um rættuliga frískan og frekan popptónleik, ið talar meira til ung og vaksan, enn børn. Ein keðiligur endi á einum summarið, ið kundi verið so stórt fyri genturnar.